

Kapitola 6. „Prožívač“

Předcházející část: Kapitola 5. Vysvětlení

KAPITOLA 6

The „Experiencer“ (prožívač)

Mysl funguje jako procesor dat současně zevnitř i vně. Kategorizuje je, třídí na druhy, upřednostňuje, dává do souvislostí, interpretuje, a současně souladně čerpá z paměťových bank, emocionálních center a podmíněně odpovídá a koreluje. Všechno výše uvedené je kontextuálně řízeno emočními / zvířecími instinkty, které jsou tříděny, přijaty nebo odmítnuty. Navíc je tato vícevrstvá složitost současně předmětem možností, voleb a vůle.

Možnosti a volby mají vztah k významu a hodnotě a celkově jsou pod vlivem a dominancí vše zahrnujícího pole vědomí, které má shodné a proměnlivé úrovně síly podle úrovně vědomí, které je také ovlivněno karmickými sklony. Současně mysl posuzuje stupně relativní pravdy, důvěryhodnost informací a vhodnost a pravděpodobnost jednání v rámci více vrstevnatých společenských limitů chování, včetně morálních, etických, sociálních a náboženských zásad.

Tento komplexní integrovaný systém zpracování dat pracuje v rozsahu přibližně 1 / 10 000 sekundy, během které současně vybírá a zpracovává myšlenky, nápady a obrazy, které jsou porovnávány s emocemi a kategorizovanými odhady důležitosti. Mysl je tedy jako nekonečný komplex zpracování interních i externích dat.

Některé informace jsou vnímány a uloženy do paměťové banky, ale existuje také nevědomý proces zpracování všech dat, která jsou uložena v nevědomí. Toto screeningové zpracování vede ke zpoždění jedné desetitisíciny sekundy a způsobuje oddělení mezi osobním já a Realitou Já. Tato obrazovka pro zpracování představuje „prožívače“ v akci.

Mezi jevy a prožíváním jevů je zpoždění 1/10.000 sekundy, tím pádem je výstup jako přehrávání záznamníku na pásce, který zpracovává informace během tohoto zlomku sekundy mezi příjmem a reprodukcí. Důležitým bodem je uvědomit si, že já přijímá jen zpracovaný materiál a nikoliv originál. Navíc zpracovaný materiál pak komunikuje s automatickou odpovědí osobního já na upravené údaje.

Přestože procesor (ego / mysl) zpracuje neuvěřitelně složité množství funkcí současně a zdánlivě bez úsilí, existuje prodleva mezi vstupem a výstupem. Je to ztráta kvality původní čistoty a vrozené brilantnosti. Výstup k „prožívači“ je zbaven živosti a zářivosti.

Božství je vrozené všemu, co existuje. S evolucí vědomí tato obrazovka náhle zmizí, a když k tomu dojde, nastane hluboká transformace a vše se stane zářivým, osvětleným do hloubky, strukturovaným a barevným. Vše se pojednou „představuje“ takové, jaké to je, neupravené vnímáním a interpretováním.

Obrazovka prožívače je napájena touhou a identifikací s ní. Tato touha je jako apetit na zvědavost, chtění a toužebné přání, a je to závislost na zkušenosti prožívání. Navíc tam je identifikace s prožitkem, který obsahuje informaci jako „já“. Tak mysl říká: „Viděl jsem, slyšel, cítil, přemýšlel, atd. Zdá se to tedy být spíše přirozeně nesprávné určení, že prožívač je záchytnou hranou vnímání a pocitu. Nesprávná identifikace vznikla během evoluce vědomí, aby podporovala potřeby přežití. Zvířecí formy, od svých nejranějších projevů během evoluce, byly vrozeně vadné v tom, že postrádaly vnitřní zdroje energie. Proto musela být energie vyhledávána a zajištěna pro asimilaci. Základním klíčovým programem primitivního ega bylo hledat, prozkoumat, krmit, dostat a získat. Protože od svých nejranějších počátků měl živočišný život vrozený nedostatek prostředků pro přežití, proto musel neustále hledat, najít a identifikovat zdroje energie a látky, které pak musely být asimilovány a absorbovány z životního prostředí. To si vyžádalo vývoj, detekci, shromažďování a integraci informací, vyhodnocovat vstupy (jedlé versus nepoživatelné, přítel proti nepříteli atd.). Výsledkem byl vývoj primárního systému ega pro přežití, který zpracovává, identifikuje, porovnává a kategorizuje priority z informací kvůli přežití, a to znamená nástup učení a inteligence. Tento zkušenostní proces způsobil oddělení identity „já“. Ačkoli to bylo velmi diverzifikované a propracované během tisíciletí, podstata identifikace a funkce zůstaly v podstatě stejné.

Celkový záměr, motivace a soulad s tímto základním procesem ega přežít pomocí zisku a ovládnutí dominují na úrovních vědomí pod 200, které jsou charakterizovány výrazem „egocentričnost“, což naznačuje agresivní osobní zájem a převahu zvířecích dravých vlastností. To můžeme zcela nepokrytě vidět u psychopatů, kde jsou tyto vlastnosti patologicky činné, stejně jako u narcistických mesiášských vůdců, kteří představují primitivní omezení vývoje vědomí. Na úrovni vědomí 200 vzniká povědomí a uznání stejné hodnoty ostatních lidí a objevuje se duchovní energie, která transformuje kontext, paradigma a záměr.

Rozhraní procesoru / prožívače je jádrem separace a duality. To je také centrum identity a kde samostatné „já“ vidí sebe, a proto ho považuje za zdroj života a existence. Podstatou duchovní práce je zrušit toto pradávnné programování. Člověk se identifikuje nejen s myslí / zážitkem, ale také s obsahem, který se stává „mou“ pamětí, „mými“ smysly, mými myšlenkami, mými emocemi, mým majetkem, úspěchem, mým očekáváním, mými pocity a tak dále. Identifikace předpokládá vlastnictví a autorství, tak ego vidí a věří, že je osobní, samostatný kauzální činitel a tudíž zdroj své vlastní existence. Já (ego) promítá dualitu na svět, kde jsou jevy koncipovány jako příčina a následek. Protože se považuje za kauzálního činitele, je tedy také předmětem viny, pýchy, strachu a všech emocí. Domnívá se, že je rovnocenným zdrojem života a že tak má vlastnosti Božství. Ego / mysl uctívá sebe a zachází se sebou, jako by bylo Božské. Nafouknuté ego, jak ukazuje narcistická osobnost, jasně demonstrovuje známý postoj „dítěte – krále“, který je jádrem lidského ega. Ve společnosti se to ukazuje jako narcistická osobnost, která očekává, že budou uspokojeny její rozmary, přání a přehnaná vlastní důležitost. Je charakteristické, že se domnívá, že „má nárok“, že mu „způsobují nepříjemnosti“, že je „citlivé“ a že je obětí „spiknutí“ a nespravedlností a usiluje o nápravu protesty, dramaty a sebelítostí.

Při deprogramování proživače od vlivu ega s jeho evolučním vývojem a s jeho multifunkční složitostí je zřejmé, proč duchovní evoluce vyžaduje čas plus úsilí, povědomí a vysokou motivaci. Zrušit postupně tento složitý aparát mysli / ega není možné bez motivace nebo pomoci specifické duchovní energie, která má potřebnou moc. Tradičně se tato duchovní energie označuje jako kundalini, aby byl naznačen její hadovitý průběh, jak stoupá energetickými kanály páteře přes vzestupná energetická centra, tradičně nazývané „čakry“. Tato unikátní, transformační energie, která se objeví na úrovni vědomí 200, mění fyziologii a dynamiku v mozku, včetně hemisférové dominance. V důsledku toho dochází ke změně v mozkových hormonech a neurotransmiterech (viz následující obrázek a tabulka).

MÍSTNÍ FUNKCE A FYZIOLOGIE (Hippocampus)

Pod 200	Nad 200
Dominance levého mozku	Dominance pravého mozku
Lineární	Nelineární
Stres – Adrenalin	Klid – endorfiny
Boj nebo útek	Pozitivní emoce
Poplach – odpor – vyčerpání (Selye – Cannon: Boj / Útek)	
Zabíjácí buňky a imunita klesá	Zabíjácí buňky a imunita stoupají
Thymus stres	Podporující thymus
Narušení akupunkturních meridiánů	Pozitivní kineziologická odpověď
Neurotransmitery – serotonin klesají	
Cesta k emocím vede pomaleji	Cesta vede k emocím 2x rychleji (přes prefrontální kůru a pak přes éterický mozek)

Důležité:

Duchovní úsilí a záměr mění funkci mozku a fyziologii těla a vytváří konkrétní oblast pro duchovní informace v pravé mozkové prefrontální kůře a v odpovídajícím éterickém (energetickém) mozku.

Zajímavé je, že změněná chemie mozku je také ovlivněna usnadněním mechanismů, které jsou aktivovány zkušeností. Některé geny se stávají výraznými pouze v důsledku stresu a jiné se aktivují pouze pod vlivem příznivých zážitků, což dokazuje vliv přírody a výživy. Pozitivní posun ve fyziologii mozku je také zvýhodněn pozitivní zkušeností v raném životě, jako například poslech klasické hudby, kontakt s krásou a estetikou, náboženská výchova, která dále aktivuje genetické sklony a neuronové vzory. (Jak již bylo zmíněné v dřívějších pracích, tyto příznivé, rané životní zkušenosti snižují kriminalitu přibližně o devadesát procent.)

Problém s procesorem / proživačem ega není jen v jeho složení, ale v jeho dominanci, která pouze zmenšuje příliv spirituální energie. S nástupem duchovní

energie kundalini dochází především k evolučnímu rozvoji éterického mozku sestávajícího pouze z energie. Tento duchovní energetický éterický mozek se identifikuje spíše s kontextem než s obsahem, zatímco zvířecí egoistický narcistický procesor se týká obsahu.

Zvířecí mozkové zpracování vidí věci z hlediska příčiny a následku a vidí sebe sama jako kauzálního činitele. Duchovní éterický mozek vidí sebe jako účastníka a je schopen vidět jevy jako aktivace potenciálu. Účinkem duchovní energie je člověk schopen chápat nedualisticky a tak nakonec vyvinout schopnost rozlišovat podstatu od vnějšího projevu.

Otázka: *Duchovní hledač dneška je zvýhodněn, protože má informace, které nebyly k dispozici v minulosti. Na druhou stranu má mnohem více dat, která musí asimilovat. Je nutné pochopit všechno?*

Odpověď: Ne. Informace jsou dodávány především kvůli užitečnosti usnadnit úspěch na cestě, která byla v historii popisována jako poměrně obtížná. S novými informacemi a rozvojem celkového vědomí je pravděpodobnost dosažení pokročilých stavů vědomí o tisíc procent větší než dříve. Dokonce již rozhodnout se pro takové poslání je známkou velkého duchovního vývoje. Cílem takového velkého množství poskytovaných dat je dostat prostředky k potvrzení pravdivosti informací. Je to tedy bariéra proti nesprávné interpretaci, která byla v historii často osudem duchovní pravdy.

Otázka: *Proč je pravda, a zvláště duchovní pravda, tak často překrucovaná zkreslením a je mylně interpretovaná?*

Odpověď: Přežití ega závisí na porážce pravdy, protože je závislé na věrnosti falešnosti a iluzi. Duchovní pravda zpochybňuje předpoklad ega, že je suverénní. To je vidět společensky v rostoucí popularitě sekularismu, který usiluje o odstranění všech odkazů na Božství nebo duchovní pravdu, nebo dokonce na základy morálky nebo etiky. Současné apelování na relativismus (180-190) má základ v tom, že udržuje přání ega neomezeně vládnout na základě tvrzení, že absolutní pravda neexistuje. Tato aktuálně podporovaná filozofie je ve skutečnosti založená na nihilismu (úroveň 50) a je zdůvodněním pro sociální propagaci neintegrity politickým překrucováním. Pravda proto má oponenty uvnitř i vně náboženství.

Otázka: *Celkový obsah mysli, včetně paměti, je obrovský a zahrnuje multimiliony bitů informací, stejně jako oslňující množství komplexních provozních funkcí. Úkol překonat její dominanci vypadá ohromující a dokonce i odstrašující.*

Odpověď: Z lineárního pohledu se zdá, že je to herkulovský úkol, nicméně, základy jejího obsahu a činnosti jsou podobné jako u základní desky počítače, která, když je úplně odpojená, ruší rozsáhlé soubory operací. Dalo by se také říci, že obdobně každá úroveň vědomí je řízená vlastní převládající energií atraktorového pole (viz „nelineární dynamika“ v *Power vs. Force*, [Hawkins, 1995]), což je provozní „základní deskou“ pro toto pole.

Rozhodnutí odpustit znamená, že přestaneme vyživovat a omlouvat nelibosti a zášť a tím se odpojí všechny související myšlenky a stížnosti, spolu s jejich

racionalizacemi a vzpomínkami. Takže každá úroveň má své základní opory, a když jsou tyto rekvizity odevzdány, jejich úroveň již nedominuje. Odstraněním základních desek každé z těchto úrovní člověk začne vidět, že všechno je prostě tím, čím je, a odsuzování je odevzdáno Bohu.

Každá úroveň má své související negativní pocity, včetně viny, hanby, strachu, atd., a tak odstranění podpěrného sloupku dovolí, aby se celá hromada zhroutila. Každý krok na cestě je sebeodměňující a posiluje oddanost procesu. S odstraněním postojů, které vedou k celé úrovni vědomí, záporná energie zmizí a je nahrazena pozitivními duchovními energiemi. Jak probíhá proces, je tedy stále menší a menší odpor.

Otázka: *Jaké jsou nejužitečnější informace, které znáte? Existuje hlavní klíčové porozumění?*

Odpověď: Odpor se zmenšuje, pokud je jasně srozumitelné, že to, co se odevzdá, nemá vlastní vnitřní hodnotu, ale místo toho si představujeme, že to má hodnotu pouze kvůli vyživování a odměňování postojů ega.

Člověk si může položit otázku, zda stojí za to odevzdávat se Bohu. Tedy postoje ega jsou ta cena, kam by měla být ochota směřovaná. Každý postoj je založený na předpokladu, že jeho naplnění přinese štěstí. Takže nic není opravdu cenné kromě iluze, že něco přinese.

To svědčí ve prospěch důležitosti Sokratova výroku, že všichni lidé volí pouze to, co považují za dobro a to proto, že nevědí, co je „skutečné“ dobro. Výzkumem vědomí se stane zřejmým, že štěstí je spojeno pouze s jedním faktorem – a sice s úrovní vědomí.

Otázka: *Jaký je klíčový ústřední cíl ega, tj. jeho kritický faktor?*

Odpověď: Ego je zaměřeno na jeden bod, na proživače, který je naprogramován tak, aby hledal potěšení a přežití prostřednictvím zisku. Pohlíží na štěstí jako na něco, co získává, vlastní a začleňuje. Proto je proživač naprogramován „dostávat“. Úkolem proživače je získat potěšení a vlastnit. To se netýká duše, pokud není náhodou duchovně orientovaná. Pak se cíle posunou a člověk zjistí, že zdroj potěšení je zcela uvnitř něho. Když zjistí, že zdroj trvalého potěšení je Já, a ne osobní já.

Výsledkem je nezávislost na světě. Uspokojení žádostí ega je v rámci lineární domény. Pravé štěstí vzniká z nelinearity. Odmítnutím závislosti na prožívání potěšení a štěstí člověk objevuje, že zdroj štěstí je uvnitř vlastní existence a samotné štěstí je realizace Já.

Otázka: *Vypadá to, jako by připoutanosti ega byly nesčetné a téměř ohromující.*

Odpověď: Vnímání ega / mysli je složité. Jeden ostrý nůž může prořezat stovky různých objektů, je nutná jen jedna jednoduchá činnost. Podobně existuje pouze *jeden jednoduchý klíčový koncept*, který je nutný k odpojení od všech břemen ega. Ego má jen jednu závislost, a tou je zisk subjektivního potěšení. To je tajná mzda

ze všech přání, promítaných hodnot a atrakcí.

To je zveličeno promítnutou hodnotou, cenou, líbivostí, nebo zvláštností. Existuje pouze *jeden* zisk, a tento stejný zisk je jen překryt všemožnými žádostmi, a proto způsobuje připoutanost. Potěšení je spojováno se štěstím. Ego tedy má pouze jeden cíl. Toto rozlišení umožňuje únik ze všech atrakcí. Tento jediný motiv je pouze promítnut na mnohé různé objekty, osoby nebo vlastnosti.

Chytré ego může extrahovat tajné uspokojení a potěšení z čehokoli, co si libovolně vybere. Vlastně je to vždycky znovu a znovu tentýž cíl. To „co“ je žádoucí, je vlastně irelevantní. Ohnisko je zaměřené na něco „tam venku“, ale je to vlastně „uvnitř“, potěšující zisk je subjektivní a vnitřní. Zřeknutí se tohoto jediného □□osamělého cíle odhalí skutečnost Já, které je vrozeným primárním zdrojem veškerého štěstí a jeho Realizace ukončí všechna přání a touhy. Štěstí se nachází vždycky pouze uvnitř. Potěšení je přechodné, radost a štěstí jsou uvnitř.

Následující část: [Kapitola 7. Ostrost přechodu](#)